

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

— lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poste și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografeii”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cișnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz „Garnat” și la loterie

TRIBUNA

Pentru port.

Sibiu, 21 August n.

(§) Alt cas de barbarie ungurească ni-se semnaleză. Și de astă-dată nu e vorba de limba românească, atât de neplăcută urechilor patriotice, și nici de vre-o petrecere românească, ci de — *portul românesc*. Pe semne sânt gingași și ochii Maghiarilor, cum gingașe le sânt urechile, și nu pot vedea port românesc, cum nu pot asculta vorbă românească. De aceea trebuie înlocuită limba noastră cu cea ungurească și trebuie schimbat portul nostru cu altul mai modern și mai patriotic.

Faptul e următorul: Joi, 16 August n. femeile române din jurul *Caransebeșului*, ales cele din comunele *Servești*, *Turnul*, *Rueni* și *Borlova*, au fost luate la goană în piața *Caransebeșului*, din partea poliției, și au fost constrinse cu forța, — după ce amenințările n'au folosit, — să-și deie jos de pe cap *ceapfa* și *dêrlogii*, portul lor special și să-și învelească capul cu o cârpă simplă.

Persoana care ne comunică faptul a vorbit cu mai multe femei astfel insultate și batjocorite, și toate cu lacrimi în ochi i-au arătat *cepele* și *dêrlogii* ascunse în sin, și toate se tânguiau că le omoară rușinea văzându-se lipsite de portul lor, rămas din neam în neam, și văzându-se silită să-și iee alt port, care lor nu le convine.

Și aceea ce s'a făcut Joi, în piața *Caransebeșului*, s'a făcut și prin comune, din partea gendarmeriei. Muieri bătrâne au fost amenințate cu baioneta și constrinse cu forța să-și deie jos *dêrlogii* de pe cap.

Va să zică, am ajuns să fim prigoniți și pentru port.

De unde această goană asupra portului românesc, înscenată tocmai într'un comitat curat românesc, din partea organelor în mare parte de origine română și ele?

Eată cum ni-se espune lucrul, din partea persoanei, demne de crezământ, care ni-l comunică: În comunele numite, femeile poartă pe cap niște speciale cercuri mari de fer, în jurul cărora e învâlit *dêrlog*, — rămășiță din fuioarele de cânepă, trecute prin perietură, — ear' peste *dêrlog* e pusă panglică de diferite colori. Patrioții au aflat acum, că *dêrlogii* ar forma mijloc de lățire a *boalelor contagioase*, și de aceea, au luat în congregație hotărîrea, ca *dêrlogii* să fie delăturați de pe capetele femeilor române, înlocuindu-le decorația această cu *conciul* unguresc, purtat

și de Românce, pe la orașe. Și ni-se scrie, că preoții și învățătorii de pe sate au fost provocați să țină vorbiri poporului și să-l îndemne la supunere față de hotărîrea luată. Ear' pe seama femeilor, cari vor face începutul, lăpădându-se de bunăvoie de vechiul lor port, s'au pus chiar și premii din partea organelor publice. Esecutarea hotărîrii, în fine, a fost încredințată pretorului, notarilor comunali și gendarmeriei.

Așa stă chestia. Tema ar fi vrednică să formeze subiectul unei *opere comice*, în care să se zeflemiseze vitejia stăpânilor nostri de astăzi, cari se pun la luptă cu *dêrlogii*, — dacă nu ar avè și o parte foarte tristă și îngrijitoare.

Ne vine, în mod necesar, să ne întrebăm: unde a fost earăși inteligența de prin acele părți, atunci când s'a votat în congregație hotărîrea aceasta copilărească?

N'a aflat nimeni cu cale să ceară cuvântul și să le spună celor ce nu pot suferi mirosul de cânepă, — fiindcă sânt obiceiului cu mirosul de usturoiu, — că în *Borlova* și satele vecine, de când sânt satele n'au băntuit morburi contagioase, nici coleră, nici alte boale lipicioase?

N'a știut nimeni să spună înțelepților dela comitat, că soldați ca comunele numite, — atât de zdraveni și de sănătoși, — nu dă nici o comună *Monarhului*, și că toți voinicii aceia, înalți și drepti ca brazii, au crescut în trochițe purtate pe cap, deasupra *dêrlogilor* cu pricina?

Nimeni n'a cutezat să spună adevărul, că nu prin portul românesc dela sate, ci prin infecțiile de prin locuințele *jidovești* dela orașe se lăteșe boalele lipicioase? Că nu *dêrlogii* *Borlovenelor*, ci *desfrêul domnilor dela orașe* dau naștere relelor cari se estind apoi și asupra satelor?

Și fiindcă inteligența a uitat earăși a fi la postul seu, va trebui să se apere poporul singur. De portul seu strămoșesc la nici un cas să nu se lase! Nu este putere care să-l silească să o facă aceasta. Ear' în contra celor ce abuzează de puterea ce o au în mână, să se folosească toate remediile de drept.

Femeile române din *Caransebeș* au dovedit odată că știu să-și apere interesele și demnitatea: pe aceeași cale să apuce acum și femeile din jurul *Caransebeșului*. Cel puțin ele n'au să se teamă că se vor strica cu domni, sau vor fi date afară din slujbe. Meargă în deputațiuni monstre la vicecomitele și la comitele-suprem și ceară revocarea concludului

absurd. Meargă și la guvern cu petiție și meargă chiar la Monarhul cu rugare, pentru-că au dreptul să o facă, fiind toate *fiice de-ale grănișerilor*, cari și-au vârsat sângele pentru apărarea tronului! Doar va fi cineva care să înțeleagă, că *limba și portul* sânt lucruri cari nu pot fi detrase și răpite nimenui!

Conflictul româno-bulgar.

Cetim în ziarele din București, că guvernul bulgar nu a răspuns încă la nota ce i'a remis dl Mișu, agentul diplomatic al României la Sofia, privitor la extorcările de bani, a căror victimă au fost Români notabili din Sofia. Sânt însă indicii că Bulgaria va căuta cât mai mult să destinză coarda.

Zilele trecute un congres macedonean s'a ținut în secret la Sofia, pentru a delibera asupra chestiunii, dacă nu trebuie ca înaltul comitet revoluționar de acolo să se lapede printr'o proclamațiune de crimele comise și să des-avueze pe autorii lor. Și se crede că această măsură ar fi inspirată de *ministerele bulgar*, care, după-cum e dovedit, stă în relațiuni de prietenie cu comitetul revoluționar. De altă parte un anumit *Doteeff*, intimul ministrului bulgar *Radoslavoff* a făcut încercări în București pentru a da o atenuare faptelor constatate de instrucțiune în sarcina comitetului macedonean.

Este de notat, că acest *Doteeff* a căutat să insinueze, că notele guvernului român fiind prea aspre, Bulgarii au un fel de punct de onoare de a nu ceda pe dată.

Dar' este inutil de a reaminti, că în lunile Februarie, Martie și Iunie, agentul român dela Sofia a făcut intervențiuni amicale în favoarea Românilor amenințați, intervențiuni cari au rămas fără rezultat; că în aceeași afacere dl Mișu a dat o notă formală, din ordinul dlui *Ioan Lahovari*, fără să obție vre-un rezultat; că cu ocazia asasinării lui *Craja*, o altă notă foarte fermă, a cărei remitere a fost încuviințată de dl *Marșhiloman*, n'a avut darul să turbure cătuși de puțin pe președintele guvernului bulgar.

Era deci cu neputință, ca după asasinarea lui *Mihăileanu* să nu se semnaleză guvernului bulgar, că *România nu poate tolera mai departe să fie teatrul pe care se desfășoară crimele puse la cale la Sofia*.

Nota ultimă a guvernului român, adresată Bulgariei, e foarte energică și se termină cu mențiunea că:

„Dacă nu s'ar da atențiunea cuvenită *repeștelor noastre reclamațiuni*, România ar fi silită să iee măsurile pe care i-le comandă buna ordine la ea în țeară, și că supușii bulgari cari se hrănesc în România nu sânt prea numeroși pentru-ca țeara să nu aibă mijloace de a se garanta în contra pornicilor criminale, cari n'au nimic comun cu politica.

Negreșit că guvernul român va face cum zice, și aceasta pare a fi și convingerea guvernului bulgar, de oare-ce începe să deie semne că i'a intrat minte la cap.

Sărmanii supuși români din Sofia și de aiurea vor începe să răsufle și școala de crime din Sofia va trebui să-și mute aiurea câmpul de experiență.

Un manifest.

Următorul manifest de protestare a fost adresat de studențimea din București către țeară, în chestia asasinatelor bulgărești:

Români!

Mâna criminală a unui nemernic asasin bulgar a lovit mișelește pe un bun și devotat patriot român, pe un bun și scump frate de-ai nostri, pe *Stefan Mihăileanu*.

Perderea aceasta ireparabilă pentru neamul românesc e menită să lase un gol adânc și dureros în inimile tuturor Românilor și să arunce o neștearsă pată de rușine pe fruntea întunecată a poporului bulgar,

Români!

Studențimea universitară română însuflețită de aspirațiunile și gândirile unui întreg popor, își va face datorita de astă-dată cu neclintită dragoste de neam și va protesta cu cel din urmă avânt de indignare împotriva poporului de nemernicii și de sălbatici din mijlocul cărui s'a ridicat mâna unui asasin ordinar pentru a repune un brad din grădina vitejilor, care în marinimia lor au știut la 1877 să-și verse sângele și pentru independența unui neam de bandiți, pentru poporul bulgar.

Acest popor, drept recunoștință pentru sacrificiile făcute de noi, n'a găsit nimic mai cu cale de făcut decât să organizeze sub ochii autorităților bulgare, și chiar cu concursul lor, comploturi criminale și bande de asasini cu scop de a repune viața tuturor bunilor Români.

Mai mult încă, la protestarea energică a guvernului român, guvernul asasinilor din Sofia a răspuns cu un cinism revoltător și cu o îndrăzneală ne mai pomenită.

Români!

În fața acestei îndrăznețe atitudini, adânc loviți în demnitatea noastră națională, veniți lângă noi să protestăm înaintea lumii întregi, contra celei mai

respingătoare cete de asasini, pe cari Europa civilizată nu-i poate numera printre ai sei.

Români!

Veniți cu toții să protestați împotriva acestui neam de bandiți, să infirmăm că în sufletele noastre trăiește încă mândria strămoșească, cu care ne faliim și care n'a îngăduit nici-odată străinului să ne batjocorească țeara și neamul!

Comitetul de inițiativă: L. Mineulescu, C. Brăescu, V. Arteni, S. Corbeanu, Luca Rusu, Naum Macedoneanu.

Scrisori din Macedonia.

— Dela corespondentul nostru. —

Bitolia, 2 August v.

Până acum în urmă puțină, prea puțină atenție s'a dat instrucțiunii fetelor la noi. O idee greșită și condamnată stăpânea mințile celor cari dispuneau de situație. Ei credeau, că e mult mai avantajos, ca fetele să li-se deie o instrucțiune cât mai elementară, pentru-că — ziceau ei — dacă fetele învăță mai multă carte, atunci ele mai lesne se abat din calea virtuții. Ele devin leneșe, pretențioase, se ocupă mai mult de toaletă decât de menaj, sânt mai în curent cu ultimele capriții ale modei, decât cu casa pe care trebuie să o conducă.

Așa credeau ai nostri și consecințele unor astfel de credințe false și absurde le resimțim astăzi. De ce? Pentru-că cu totul contrarul credeau și cred vrășmașii nostri. În adevăr, de mult Grecii știu bine, că în conservarea naționalității, precum și în desnaționalizarea unui popor, femeia joacă rolul covârșitor și că dacă reușesc să influențeze prin cultura lor asupra femeii române, dacă reușesc să infiltre în sufletul ei ideile și sentimentele grecești, atunci nu se pot îndoi că rezultatul final le va fi favorabil. Consecința cu aceasta, Grecii nu s'au dat îndărăt dela nici un sacrificiu în a da școalelor lor de fete organizațiunea cea nimerită, cea mai potrivită cu scopurile grecești, ca urmăriau prin aceste școale. Prin toate orașele mai însemnate, ei au înființat școale normale, înzestrate cu personal didactic bine ales și cu un program cât se poate de modern. Ca clădiri ele nu lasă nimic de dorit.

Ce le-am opus noi, ca să le contrabalansăm influența? Foarte puțin. Unica noastră școală superioară de fete este școala normală din Bitolia, la care în anul trecut s'a adăugat și o secție profesională. Dar' nu sânt decât numai câțiva ani, de când această școală s'a completat și mai mult sau mai puțin și-i a meritat numele. Chiar înainte de a se înființa ea, noi aveam prin orașele și prin satele școale primare de fete. O simplă întrebare: în lipsa de o școală secundară de unde își recrutau personalul didactic școalele primare? Eată cum se proceda: se primiau cu brațele deschise institutoarele dela școalele gre-

FOIȚA „TRIBUNEI“

NUVELE ARABE.

De

Myriam Harry.

VI.

Fântâna din Silloah.

(Urmare).

2.

Când umbra uriașă a minaretelor se întindea spre apus, Ierusalimul se golește de locuitorii lui, cari cu toții se grăbesc spre porțile cetății pentru a vedea curgând apa vie.

Grupe pestrițate se prin porțile Sarsinilor, altele se coboară pe o scară gubredă care dă în câmp. Și mulțimea se desfășură prin cotiturile străzilor ca un fluviu cu valurile colorate în cele mai ciudate colori. Încet deodată în umbră, în trecere pe sub bolți, fluviul acesta se aprinde și schinteiază ca jăraticul pe pietele largi; apoi, strins între zidurile ulișelor, se strîmtează, se lungeste par' c'ar trece prin urechile unui ac, dar' crește, crește într'una. Cerșitorii, cu pielea sbârcită și galbină ca a unei mumii, înțepenii în bastonul lor noduros, închid de multe-ori trecerea și far' a provoca o mișcare de desgust, fără ca nimeni să se tragă înapoi dinaintea mânelor tremurătoare întinse pentru

pomană, dinaintea zdrențelor lor murdare ce le atîrnă în fășii pe trup descoaperindu-le golițiunea, mulțimea trece, trece înainte, și hainele strălucitoare de mătășă și satinuri se freacă de zdrențele lor scârboase.

Femeile din aristocrația turcească, precedate de un zid de ianiceri cu pieptul acoperit de arme damaschinate, închid cortegiul. Solavi cu pulpele uscate ca niște bete, băgare în pantaloni de pânză albă, ațîță cu strigăte răgușite asinii, cari tropăesc încet și legănat, în sunetul cadent al clopoțelilor dela gât, și părul lor cărunt armonizează cu albeața pavezei și cu varul de pe pereți.

Lia, acoperită cu un haik albăstru cusut cu aur și cu argint, nu arăta din toată frumusețea-i fragedă decât strălucirea dinților ei albi, cari se zăriau printr'o gază subțire și în scara ce atîrna de șea legată de un șnur de mătășă, pantofiorii ei albi ce învâleau micuțul și drăgălașul ei picior, păreau ca niște flori de cires. Bătrâna servitoare care o preceda, țipa câte-odată să facă loc stăpânei ei, c'o voce ascuțită și spartă, aruncând în drumul ei roze pe cari micul asin al Liei le călca în picioare și pe cari cerșitorii le adunau invocând favoarea lui Dumnezeu pentru logodnică.

Și văzând acest popor de toate colorile, sgomotos, gesticulând, frământându-se pe locul acesta unde stăpânește pustietatea și moartea, certându-se în singurătatea asta, contrastul între obrăznicia și violența vitejii și între tristețea și jalea acestor ruine, se manifesta așa

de puternic, încât părea o nelegiuire. Ce veniau să facă ființele acestea sgomotoase în împărăția singurătății și a tăcerii?.. Colorile vesele ale tunicelor pătau armonioasă monotonie a acestor locuri înecate în umbră, și sgomotul bătailor tobelor turbura liniștea sălbăciei munților.

La poalele povirnișului, acest pământ sterp și uscat se transforma deodată. Valea Cedronului se săpa, șerpuiind în pajisti bogate. Covoare de flori se întindeau pe coline. De cele două părți ale fluviului se înălțau pereții de stâncă îmbrăcați într'un vestmânt de mușchiu moale ca catifeaua și verde ca buratecul, formând ca o teacă de smarald printre care Cedronul curgea liniștit și se perdeă ca o sabie strălucitoare.

Isvorul din Silloah țîșnise la suprafață și acoperea scara ale cărei trepte fuseseră tocite de picioarele femeilor cari veniau să-și umple ulcioarele de lut.

Și acest mic colț de pământ pe care atâta îl cântărea Isaia, părea că-și păstrase o tineretă večnică, care își bătea joc de uscăciunea de prin prejur.

Boschete de lauri-roze, cu corolele dese, se răsfațau la soare ca o singură și măreață floare de catifea ca carminul. Orchideele se amestecau cu crinii negri, cari sēmănu cu niște ochi lungi sălbateci. Un zid de trestii se întindea pe malul apei, de-alungul căl puteai cuprinde cu ochii, și printre ele flori de tot soiul, de toate formele și toate colorile creșteau amestecate unele cu altele stânjine și frunza ascuțită ca o sabie,

lalele cu caliciul lor în forma unei cupe de aur, renouate cărămizii, amarile tari și sfărâmițoase și scile pe cari vrăjitorii le ferb în farmecele lor, toate se oglindeau în apa care se scurgea liniștit pe lângă ele.

Mulțimea se repede spre isvor, dar' malurile sânt deja ocupate de alții cari alergaseră mai înainte, și cari beau apă din pumni. Unii, cari nu mai văzuseră nici odată atâta apă, se întrebau dacă oceanul poate fi mai mare...

Lia își ținea suflarea pentru a nu striga de uimire și trecând pe dinaintea corțurilor improvizate pentru cafele, emoțiunea îi fu așa de mare, încât uită să caute printre bărbați, cari fumau în tăcere, pe acel pe care îl iubea.

Mulțimea se împrăștie pe povirnișul muntelui mănuirilor și se rînduește ca pe treptele unui amfiteatru. Cel bogat se întind pe covoare, alții se lungesc pe perințe, cei săraci își scot hainele, le întind pe jos și se pun deasupra. În vârful colinei se așează corțuri de mătășă pentru femeile turce; din arbore n'arbore întind pânze pe cari le leagă de crengi pentru a se feri de soare. Arabele creștine, învăluite în valurile lor aburoase, evoc, între trunchiurile negre și scoarțite ale maslinilor, visiunea fecioarelor biblice.

Pe toată colina scilipește în mii de colori aurul de pe vestminte, scilipirea armelor damaschinate, juvaerele dela

(Va urma).

cești și cari dintr'o cauză ori alta voiau să se înroleze în tabăra noastră. Am zis dintr'o cauză ori alta, însă nici-odată din convingerea, că servind românismul, servesc o cauză dreaptă și că muncesc în folosul propriului lor neam. Nu de obicei convertirea avea loc în urma considerațiilor, că trecând la Români, au oare-cari avantajii materiale, primind o subvenție mai mare într-o căruță.

Școlile primare de fete aveau încă o serie de institute, și anume din acelea cari își făcuseră studiile la școala română, însă cari prin forța lucrurilor, nu puteau avea mai mult decât cele patru clase primare.

Dacă la acestea adăogăm vr'o două-trei, venite din România, atunci am făcut deja cunoștință cu personalul didactic al școlilor noastre de fete până în trecut apropiat.

Dată fiind această stare de inferioritate, școlile de fete nu puteau da toate roadele, ce eram în drept să așteptăm dela ele. Nu puteam duce lupta cu succes în contra școlilor de fete grecești, cari în toate privințele le erau superioare.

Să lăsăm însă trecutul. Să vedem cum stăm astăzi în această privință. Răspunsul meu este acesta: stăm ceva mai bine ca în trecut, dar' nu sîntem așa cum trebuie să fim. Astăzi școlile primare de fete au într-o câțiva personal didactic mai bun, comparat cu cel din trecut, dar' sîntem încă departe de timpul, când vom pute zice și noi, că avem școlile de fete, cari ne fac onoare și dela cari ne putem aștepta la o operă folositoare. Și acel timp va veni atunci, când vom isbuti să punem școlile de fete pe o treaptă cu mult superioară celor grecești, pentru-ca în chipul acesta să le facem inutile în ochii populației pe aceste din urmă și să le paralizăm ori-ce influență. Din nenorocire astăzi n'am ajuns încă în punctul acela. Adevărat e, că astăzi avem multe institute harnice și capabile, dar' tot atât de adevărat e, că multe din vechile institute, ignorante și lipsite de ori-ce schințete de patriotism, continuă să funcționeze în dauna intereselor superioare ale chestiei noastre naționale.

Și acum să vedem cum am putea remedia această stare de lucruri. Pentru a avea institute bune e indispensabil, ca școala normală din Bitolia, de unde în prezent se recrutează institutele, să fie la înălțimea misiunii ei, provăzută fiind cu un personal didactic apt, precum și cu un program bine chibzuit. Recunoșc, că acum, grație multor îmbunătățiri ce s'au efectuat, această școală a fost îndrumată pe calea progresului. Se cere însă multă muncă și multă bunăvoință, pentru-ca ea să fie un adevărat focar, care să răspândească lumină în toate părțile. Îndeosebi am de făcut o observație. Anume ar fi bine, ca obiectele serioase să fie predate de profesorii dela liceu, cari prin faptul, că au experiență mai multă și studii mai înalte, sînt în poziție de a face ceva mai serios, mai temeinic, decât tineretele profesoare, abia eșite de pe băncile școlii. Așa fac și Grecii și Bulgarii și sistemul acesta le-a dat roade foarte bune. Să procedăm și noi la fel. Să încredințăm pe mâna celor mai meritoriți profesori dela liceu câte o catedră dela școala normală de fete și să fim siguri că cu chipul acesta elevele vor căpăta o instrucțiune mult mai solidă. În al doilea rând se impune, ca programul acestei școlii să fie revisuit. Așa cum e astăzi e prea încărcat. Trebuie mai întâiu să fie eliminată limba greacă, care nu numai că nu e folositoare, dar' menținându-o noi, prin această facem ceva mai bună reclama, arătând tuturor, că e o limbă de care nu ne putem lipsi. După aceasta dintre cele două limbi, franceză și germană, ori să se scoată una, ori să fie una obligatorie și cealaltă facultativă. În schimb să se dea multă atenție limbii române, punând în orariu mai multe clasuri pentru studiul ei. Se pot face și alte ușurări în program, dar' lipsa de spațiu nu-mi permite să mă ocup cu ele.

Secției profesionale să i-se dea o întindere mai mare, așa ca absolventele școlii să-și poată agonisi pâinea zilnică și prin lucrul mânilor lor, pentru-că — bine înțeles — nu toate au să capete locuri de institute. Încă ceva esențial și fără de care totul rămâne literă moartă. Profesorele să aibă totdeauna în vedere următoarea devisă: *datoria înainte de toate.*

Trec la școlile primare. Am arătat mai sus, că nu sînt perfecte, că avem multe institute, moștenite din trecut și cari sînt o cauză de stagnațiune. Ce e de făcut? Nu ne putem scăpa deodată de ele, pentru-că, dacă le-am destituit pe toate, am comite o mare nedreptate. Însă, putem proceda în alt chip: institutele cu o cultură inferioară, dacă se mărită, prin faptul acesta să-și peară dreptul de a mai funcționa. Cu chipul acesta numai în câțiva ani ne-am și scăpat de cele mai multe din ele. În locul lor să nu se născă decât exclusiv absolventele școlii normale din Bitolia și dintre acelea, cari au dat dovezi de o conduită ireproșabilă și de aptitudine la studii. Mai ales, stăpânii situației de astăzi nu cadă în greșala din trecut numai după favorii și protecție. *Interesele școlii:* acest principiu să-și călăuzească în toate acțiunile lor. Numai procedând cu un pa-

triotism curat vom pute isbuti să ne vindecăm de mulțimea delor ce suferim și să binemerităm dela neam. Altfel zădarnic sînt toate sacrificiile.

Marcu Ionescu.

Sărbări în jurul Mesesinului.

Sălagiu, August 1900.

Înaintea proclama peste univers genii, așezând principiile divine: libertate, egalitate și fraternitate — unele popoare — între care s'a numărat și iubitul nostru popor român — nu și-au putut desvolta comorile cu cari le-au înfrumșeat providința, mințea și inima, prin asociere, pentru-că purtau cătușile sclăviei, care le ținea ferecate și sborul ingeniului și mișcarea simțimintelor, — prin urmare popoarele cari au usat de dulceața principiilor, libertate, egalitate și fraternitate le-au trecut întru întemeierea însoțirilor pe toate terenurile activității; ear' bietul popor român apăsât de pondul giei, abia a fost în stare numai prin deosebita îngrijire a providinței divine a-și conserva — la pieptul seu sguduit de furtunele secolilor — ctenodiile scumpe: religiuine, limbă, virtuți străbune și nume de Român.

Însă răsărind soarele libertății și în orisonul patriei noastre și topind lanțurile ruginite ale sclăviei de pe spiritul și corpul neamului român, bărbați providențiali eșii din sinul neamului, conștii de originea glorioasă a celuiia, la anul 1861 din văpaia iubirii de neam concentrată într'un focular, a înălțat în orisonul națiunii române soarele: »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român», a căruia lumină prin constituirea despărțimintelor — a aprins tot atâtea stele luitoare a culturii în toate unghiurile patriei noastre, unde răsună limba dulce românească, pe care Dumnezeu să o trăească și înflorescă. Una atare stelută este și despărțimintul nostru XVI. sălăgian-chioran, care dacă îl vom alimenta cu călduroasa îmbrățișare a inimii iubitoare de neam, va răspândi razele binefăcătoare ale luminei și culturii naționale peste întregul corp moral al națiunii noastre. Când »Asociațiunea« noastră literară și culturală era încă în fășii, alte asociațiuni din patrie deja progresau. Deci dacă voim ca »Asociațiunea« noastră să devină scutul neamului și limbii noastre în timpurile desastroase, să ne grăbim ca să ajungem pe națiunile, cari ne-au întrecut în calea culturii naționale. Să concurem cu dragoste și cu zel mai mare la ridicarea acestui edificiu moral-cultural al națiunii. Înălțimea la care a ajuns »Asociațiunea« noastră în decurs de 39 ani dela depunerea petrei fundamentale prin arhitectii de pie memorie și nemuritori Alexandru și Andreiu încă nu corăspunde indigențelor multifarie a unei națiuni abia ieri-alaltăieri eșite din întunecimea sclăviei, nici pretensiunilor evului luminilor; și oare ce este cauza? după-ce material spre clădire este! Eu aflui smintea în ciment, adecă nășipul folosit la facerea cimentului, care garantează înaintarea clădirii și durabilitatea edificiului, nu-i bine cernut; deci să ne cernem simțimintele inimii, să lăpădăm egoismul, și uniți în simțiminte, ougete și fapte să pășim solidari la muncă, pentru-că fiecare fiu a mamei națiune române e dator a concure barem cât este un fir de nășip cu puterile sale spirituale și materiale la ridicarea edificiului cultural al »Asociațiunii« noastre, care trebuie să devină panteonul nemuririi numelui român. »Asociațiunea« noastră trebuie să-și desvolte activitatea în două direcțiuni, adecă: inteligența noastră română să se grupeze în jurul literaturii, și fiindcă fiecare popor în limba sa trăește, să se nisuiască din răputeri a o desvolta la acel nivel, cât națiunea română să-și susțină cu mândrie locul ei desemnat, ca o surcea a trupinei glorioase — Roma — în concertul popoarelor Europei civilizate și să fie deamănă de îmbrățișarea surorilor sale de gințea latină. Însă, după-ce pe drapelul »Asociațiunii« noastre este gravată și emblema »cultura poporului«, de oare-ce azi știința și cultura nu este numai un apagiul al claselor privilegiate, a inteligenței, cei chemați: proștii dela înălțimea amvonului, învățătorii de pe catedra școlii să vibrăm lumina științei și culturii, să îmbogățim mințea poporului cu cunoștințele corăspunzătoare stării și chemării sale și în inima lui să sămănăm sămânța vieții religio-morale în care strămoșii nostri erau modelul popoarelor. Să-mi fie iertat ca de încheiere a sustin de adevărul necontestabil: că barometrul după care judecăm lumea cultă iubirea cutărei națiuni față de literatura sa este zelul sacrificărilor cu care îmbrățișează inteligența națiunii produsele literaturii sale naționale, adecă literatura, ziaristica, alte produse literare și opuri științifice. (Va urma).

Revista esternă.

Aliații la Peking.

Din toate știrile de până aci rezultă, că Peking-ul e în stăpânirea trupelor aliate. Ele au intrat în oraș în 15 l. c. Cu privire la intrarea lor diferă știrile: unele anunță, că trupele n'au întimpinat nici o rezistență, altele și anume cele mai noue, spun, că Chinezii s'au opus și trupele aliate numai după o luptă crâncenă au putut străbate în oraș. Cei dintăiu cari au intrat, au fost Japonezii, apoi celelalte trupe. Aliații au încunjurat ambasadele și au eliberat personalul residenților, care s'a aflat nevătămat.

Ce s'a întemplat mai departe, până acum nu se știe.

În unele telegrame se anunță, că împărăteasa-regentă, cu întreaga curte, apoi Boxerii și armata au părăsit capitala cu o săptămână înainte de sosirea trupelor aliate. Refugiații se zice, că s'au dus în provința *Senzi*, în orașul *Seanfu*. Acest oraș e vechea capitală a imperiului, se află la 1000 chm. dela Peking. A urmări până aci pe refugiați, este acum imposibil.

Japonia a promis guvernului chinez intervenția, dar', cum se adauge acum, cu condiția, ca cei patru matadori principali ai Boxerilor: *prințul Tuan, Kanqui, Hsutung și Saosusiao* să capete o pedeapsă exemplară.

Rivalitatea între Rusia și Anglia e tot mai acută. Rușii au ocupat zilele aceste orașul *Niuicvang*, punctul cel mai însemnat din Manciuuria-sudică. Englezii, folosindu-se ca pretext, de acest fapt, au transportat trupe la *Shanghai*, pe lângă tot protestul consulilor europeni.

Din rivalitatea între Rusia și Anglia se vor naște primele încercări.

Burii și Englezii.

Din Pretoria se anunță, că lui *Kitchener* nu i'a succes a lua în captivitate pe *De Wett*. Acesta și-a împărțit oastea în grupe mici și s'a retras.

Trupele generalului englez *Hoare* ajunseseră în mare strimtoare și au putut fi eliberate la *Elandsriver* numai după mari sfârțări, de cătră *Kitchener*.

Din Sărbia.

De comandant-suprem al oastei sârbești în locul ex-regelui *Milan* a fost numit generalul *Stroevicovici*, ear' de șef al statului-major generalul *Zinzar Marcovici*.

DIN BUCOVINA.

APEL.

Fraților Români! Pedeca principală în desvoltarea noastră națională culturală este regretabila împrejurare, că la noi Români bucovineni vieța socială este aproape de tot influențată de mediul social străin.

Această împrejurare este ultima și adevărată cauză a unui fel de amorteală a vieții naționale.

E notoric faptul, cât de greu este la noi a pune la cale ori-și ce înțelegere. Și de ce? Pentru-că noi între olaltă azi ne cunoaștem prea puțin sau de fel.

Resultatul acestei stări este, că ori-ce întreprindere națională-culturală din partea noastră se manifestează greoiu și suferă adesea de lipsa entuziasmului unitar.

Această scădere roade necontentit la rădăcina desvoltării noastre naționale și înseamnă inconștabil un pericol eminent pentru existența noastră națională.

Necesitate imperioasă este deci centralizarea perfectă a vieții noastre sociale în jurul unui focar.

Acest focar național-cultural va fi casa națională.

În casa națională se vor concentra toate societățile și instituțiile române din capitală și ori-ce întreprindere națională va afla aici căpătăiu sigur și corăspunzător.

Casa națională va fi terenul, pe care se va întâlni întreaga societate română.

Casa națională va fi locul, unde se vor petrece aranjările sociale, unde se vor ține conferențe științifice, literare, se vor da concerte și reprezentații teatrale, de unde vor purcede toate întreprinderile național-române.

Efectele centralizării întregii noastre vieți sociale vor fi cele mai salutare.

În casa națională se vor apropia, se vor întruni și cunoaște reciproc toate păturile sociale române. Din aceasta va urma între noi acea firească asimilare în vederi, simțiri și nisuințe, care o observăm la alte popoare și care formează o organizație puternică și unitară.

Recunoscând acest adevăr »Societatea română din Bucovina« a hotărât unanim în adunările generale, ținute în 2 Iulie 1899 și 24 Iunie 1900 a ridica cât de curând »Casa națională«.

Fraților Români! Tuturor vă este cunoscută situația grea, prin care are să străbată mult încercatul nostru popor.

Grăbiți cu toții, mic și mare, și sacrificați obolul vostru pe altarul națiunii. Progresul cere sacrificii și scopul rivnit de noi merită să fie din răspuneri spriginit!

Alte popoare au recunoscut la timp absoluta necesitate de asemenea centre național-culturale și le-au și ridicat deja.

Fraților Români! Nici noi să nu rămănem în urmă!

Toată suflarea românească să se facă aprig agitator pentru realizarea acestei întreprinderi și izbânda trebuie să fie a noastră:

Ofertele marinimoase să se adreseze la cassarul »Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina« dl prof. Dr. Vasile Găina, Cernăuți, strada Iosif nr. 5.

Comitetul »Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina« Cernăuți, în Iunie 1900.

Presidentul: *Dionisie cav. de Bejan*, consilier consistorial; vicepresidentul: *Dr. Alex. bar. Hormuzachi*; secretarul: *Lazar Vicol*, prof. gimn. Membri: *Balan Grigore*, director la tabula țării; *Balmoș Iancu*, secr. la dir. căilor ferate; *Găina Vasile*, Dr., prof. de univ.; *Hostiuc Constantin*, Dr.; *Isopescul Emilian*, secretar de trib.; *Lupu Florea*, Dr., consilier de trib.; *Pridie Atanasie*, consil. de trib.; *Popovici Const.*, prof. de univ.; *Procopovici Eudozie*, Dr., medic la spit. țării; *Procopovici Ioan*, protopresv.-stauror; *Sbiara Radu*, prof. gimnasial; *Tarnavski Teodor*, Dr., prof. de univ.; *Telega Gavriil*, spiritual; *Voitschi Emilian*, Dr., prof. de univ.

Cronica zilei.

Sibiu, 21 Aug. n. 1900.

Memento. 25 August: Concurs de compabil la »Murșanul« în Maria-Radna.

Hymen. *Valeria Veturia Cosbuc* din Leșiu și cler. abs. *Pentelimon Zagrai* din Mititei, își vor sërba cununia la 30 August st. n., în biserica gr.-cat. din Leșiu.

— *Alexandru Oligor* din Șard și d-șoara *Maria Pop* din Bandul-de-Câmpie, se vor cununa Duminecă (2 Septembrie) în biserica gr.-cat. din Bandul-de-Câmpie.

— Clericul abs. *Dionisii Radu* și d-șoara *Cornelia Mateiu*; cler. abs. *Petru Fărcăș* și d-șoara *Leontina Mateiu* se vor cununa Marți (28 August) în biserica gr.-cat. din Ripa-inferioară.

— Cler. abs. *Alexandru A. Moldovan* și d-șoara *Paulina Cheresțez* se vor cununa Marți (28 August) în biserica gr.-cat. din V.-Sântioana.

— *Dumitru Lazar Todoran*, învățător în Căpâlna-de-jos și d-șoara *Maria Damian*, fiica învățătorului pensionat *Isac Damian* din Căpâlna-de-jos, se vor cununa Marți (28 August) în biserica gr.-cat. din Căpâlna.

O investigație — nesuccesă. Deodată cu dl Andreiu Baltes în cauza proceselor de presă ale »*Tribunei*« și »*Foii Poporului*«, era citat la judele de instrucție din Sibiu și juristul G. *Novacovici*. Dl Novacovici venind ieri la Sibiu și aflând că e căutat să se prezente la ascultare atei în Sibiu, deși nu e sibiian, s'a prezentat azi la judele Gădri Săndor. Dl Novacovici vorbia românește, judele ungurește, trudindu-se să se convingă pe Novacovici, că »ar fi chiar în interesul seu să nu insiste atâtea pentru a fi ascultat în limba română, căci prin aceasta își agravează numai poziția«. Cum însă dl Novacovici nu voia să știe altă limbă decât românește, ear' judele la rîndul seu nu voia să *pricape românește*, cu toate-că știe bineșor, — ascultarea a rămas baltă. Judele a luat protocol cum i'a plăcut, în limba maghiară, căruia G. Novacovici i'a denegat subscrierea și a înștiințat recurs.

Avansări în armata comună. După terminarea și absolvirea cursurilor concernente, între alții fură înaintați și următorii elevi români, *locotenenți*: *Victor Negrea* și *Alexandru Pop*, fosti elevi la academia Teresiană militară din Wiener-Neustadt, cel dintăiu în regimentul 43 de infanterie, ear' al doilea în regimentul 33. *Victor Comșa*, fost elev al academiei tehnice (geniu) din Viena, în batalionul 3 de pionieri; *locuitorii de oficeri* următorii fosti elevi ai școlilor de cădeți: *Octav. Popa Radu*, în regimentul 37 de infanterie; *Victor Domșa* 61, *Vasiliu Popițianu* 31, *Rudolf Petru* 12, *Virgil Madincea* 50, *Elia Obșeră* 66, *Virgil Desimon* 63, *Ovid Gerasin* 61 și *Vasiliu Alemanu* în reg. 87 de infanterie.

Alegere de notar. În 15 August s'a făcut în Micuș alegere de notar. Concurenți au fost 14 inși, între cari și doi

Români. Au fost însă candidați numai concurenți unguri (3). Era vorba despre *Kolozsvári* (fost în loc, interioral), *Modi* (din Sînd) și *Kende* (Ciurila). Alegătorii simțind lucrul s'au înțeles să aleagă dar' pe *Kolozsvári*, însă cei din lăuntru înțelegându-o aceasta și-au schimbat planul și au lăsat afară pe *Kolozsvári*, punând între cei doi pe unul Cseh (de pe Câmpie). Observ, că intențiunea lor a fost, că cu ori-ce preț să fie *Kende*. *Modi* earăși a voit să dea voturile tot lui *Kende*, concurând singur numai pentru acest lucru. Alegătorii-cum au protestat. Pe *Kende* nu-l voese nici-oiu, pentru-că știu cine e. Li-a mai fost odată notar, căci sub el s'a întemplatreșcoala din 1893, pentru care roboriseră acum doi ani vre-o 64 inși. E Șvab reneșat; din *Knol Gusztáv* s'a făcut *Kende Gusztáv* — cam de un an. I-a dat însă votul protopretorului, baronul din Micuș, *Zeik József* și vre-o 4 Români, cari poartă frica baronului. Cea mai mare parte dintre alegătorii din Micuș, toți alegătorii din *Indol* și *P.-S.-Craiu*, n'au voit să voteze și au protestat. Așa se fac alegerile pe la noi. (*Romul*).

»Buzieșana«. Douăzeci și patru fruntași din Buziaș și jur: protopresbiterul, preoții, avocați, învățători, economi, au hotărât să înființeze în Buziaș un institut de credit și economi româneș, spre care scop au emis deja prospectul și coala de subscriere. Noul institut se va numi »Cassa de păstrare Buzieșana, ca societate pe acțiuni în Buziaș«. Capitalul social e prelimitat în suma de 80000 coroane a 50 cor. de fiecare acție. Dacă însă până la termenul 1 Octomvrie 1900 se vor subscrie mai mult de 800 acții, capitalul se va urca la 100000 coroane; eventual, dacă nu s'ar subscrie acții în suma de 80000, se va reduce la 50000 coroane. Prețul acțiilor subscrise se va plăti în chipul următor: 10% din valoarea nominală a acțiilor plus 2 cor. de fiecare acție ca spese de fundare, se vor solvi la subscriere, 20% după 8 zile dela adunarea constituantă, ear' restul conform modalităților ce se vor fixa în adunarea constituantă. Corespondențe, întrebări și remiterea coalelor de subscriere sînt a se adresa protopresbiterului *Ioan Pepa* în Buziaș.

Petrecere în Teaca. Inteligența română din Teaca invită la *petrecerea de vară*, care se va ține Duminecă, în 26 August st. n. în sala hotelului »*Kirscher*« din Teaca. Începutul la 7 ore seara. Întrarea de persoană 1 cor. 60 bani, de persoană în familie 1 cor. 20 bani. Venitul e destinat spre scopuri filantropice.

Dela Reuniunea meseriașilor. La »fondul pentru acuirea unei case cu hală de vînzare« al »Reuniunii meseriașilor români din Sibiu« au contribuit cu câte 20 bani domnii:

Emil Vințeler, funcț. la »*Albina*«; *August Wittmann*, funcț. la »*Transilvania*«; *Ioan Aleman*, silvicultor în *Varcar-Varcuf*; *Ioan Ciucianu*; *N. Boleta*; *Nic. Simțion*, tipograf; *Ioan Șut*, funcț. cons.; *Pavel Cotoș*, funcț. cons.; *Ieronim Preda*, director; *Iosif Comanescu*, paroch, *Codea*; *Iosif Comanescu jun.*, ales paroch în *Ghimbar*; *Lazar Stanciu Orbu*, econom; *Ana G. Drăgan* născ. *Simțion*; *Eva Tălmăcean* născ. *Moldovan*; *Maria Klăr* născ. *Tăban*; *Nicolae Roșca*, măiestru măcelar; *Timoteiu Popoviciu*, prof. de musică; *Maria Stoica* născ. *Iosif*; *Elena Pătruș* născ. *Veștemian*; *Ana Florea*, învățătoare; *Florian Rusan*, adm. prot., *Alba-Iulia*; *Ioan Șerb*, paroch în *Poiana*; *Dr. Stefan Rozvan*, cand. de adv.; *Francisc Resch*, măiestru de organe.

Teatru în Borgo-Prund. Tinerimea studiosă de pe *Valea-Bărgăului* invită la *producțiunea teatrală* împreună cu petrecere de dans, ce o va aranja Duminecă, în 26 August n. în sala hotelului comunal din Borgo-Prund, în favorul copiilor sëraci dela școala din B-Prund. Începutul precis la 7 ore. Întrarea: de persoană 2 cor., în familie 1 cor. 60 bani. Se va juca piesa »*Cinel-Cinel*«, de V. Alexandri. Înainte de reprezentațiunea teatrală vor fi producțiuni declarative din partea mai multor domni și domnișoare. Trenul sosește în loc la 2 ore p. m.

Sfîrșitul carierii. Temnița poliției din *Suboțita* a avut Joi noaptea un oaspe — distins: pe fostul protopretor *Kalmár Imre*. Nu tocmai de mult *Kalmár* era unul dintre protopretorii fruntași ai comitatului *Torontal*, ear' acum găzduit în închisorii alături de vagonzii și pungașii. *Kalmár*, probabil în urma căsătoriei nefericite, s'a dat deodată numai beției, neglijându-și officul și economia. Într'un moment de inconștiență provenită din beție și-a scris cererea de dimitere din officiu, care a fost bucuros primită. De atunci a umblat apoi nimica prăpădindu-și întregă averea și ajungend în sfîrșit la toiaș de cerșitor. Săptămăna trecută rătăcind pe la *Suboțita* cerșia din vilă în vilă, și luat la răspundere s'a legitimat cu actul de dimitere din officiu de protopretor. Concesie de cerșit însă neavînd, a fost închis, ear' a doua zi escortat la locul natal.

La
Abonament lunar
 pentru
August st. vechiu
 invita
 Administrația ziarului »**TRIBUNA**«.

Tribuna Literară.

Producțiunea noastră literară.

— Raportul secretarului I. al Asociațiunii despre producțiunea literară română din țară în timpul dela 1 Iulie 1899—30 Iunie 1900.

Dela adunarea generală din 1895, care a ordonat prezentarea unui raport anual despre producțiunea literară română din țară, — cel de față este al cincilea, și în forma de până acum probabil cel din urmă.

Adunarea generală, convocată pe 9 și 10 Septembrie a. c. la Baile-Herculane, este chemată a completa organizațiunea Asociațiunii noastre cu acele instituțiuni, cari vor avea să realizeze intențiunile urmate la înființarea Asociațiunii, și exprimată și în titlul ei: de a-i da pe lângă caracterul de corporațiune culturală, ce de fapt l-a avut până acum, totodată și însușirile și organizațiunea unei instituțiuni literare.

Înființate odată secțiunile științifice-literare, — și sperăm că cel puțin în parte se vor pute înființa încă în anul curent, — vor lua ele sarcina de a studia și controla mișcarea noastră literară și de a stabili căile și mijloacele activității literare a Asociațiunii noastre. Proiectul de regulament al secțiunilor științifice-literare, ce se va prezenta din partea comitetului central, a căutat să pună capăt acelei anomalii de până acum, că cuvântul decisiv în chestiunile de caracter strict științific-literar, ce au atins activitatea Asociațiunii noastre, a fost încredințat unui factor de specialitate în asemenea materii, ci unor organe, cari după natura lor și după modul lor de constituire, nu au putut fi decât numai organe administrative.

În sensul proiectului de regulament stabilirea agendelor literare ale Asociațiunii în viitor se va face cu deplină independență de plenul secțiunilor literare, și organele statutare ale Asociațiunii își vor rezerva numai dreptul de a delibera partea materială a acestor chestiuni, anume: procurarea mijloacelor financiare ce se vor recure pentru activitatea literară a Asociațiunii.

În vederea acestora comitetul central de astă-dată nici nu va mai înainta propuneri concrete referitor la activitatea literară viitoare a Asociațiunii, și după-ace scopul principal al raportului literar a fost: a servi de basă pentru designarea căilor și mijloacelor prin cari Asociațiunea ar pute contribui la înaintarea literaturii noastre și la suplینirea lacunelor ce ea arată, — raportul de față ar fi poate de prisos, și adunarea generală s-ar pute dispensa de sarcina de a se ocupa și cu chestiunile desfășurate în el.

Cu toate acestea nu am întrelăsat a prezenta și în acest raport obișnuit, ca în firul lucrării începute înainte de cinci ani în scopul de a prezenta o iconă fidelă a mersului mișcării noastre literare și a dezvoltării sale treptate, se nu între nici o lacună, și ca secțiunile științifice-literare să găsească un teren pregătit și o basă solidă și largă pentru începerea activității lor.

Îndeosebi am căutat să dăm și de astă-dată un repertoriu bibliografic cât se poate de complet al producțiunii noastre literare din anul trecut, precum și date statistice despre ceea-ce se produce și consumă la noi în materie de literatură.

Acest material, adnexat la raportul de față, ce e drept, este lipsit de farmecul fraselor retorice, și va redesepta încă și aversiunea noastră avitică contra cifrelor. Cu toate aceste nu începe înfocșoala, că în lipsa acestui izvor auxiliar, cunoștința, evaluarea și aprecierea mișcării și producțiunii literare este cu totul imposibilă, și factorii chemați a înainta dezvoltarea acestei producțiunii și suplینirea lacunelor ei, cu atât mai puțin vor pute găsi căile și mijloacele potrivite pentru realizarea problemei ce li-se impune.

Și cu toate aceste este fapt, că până la introducerea acestor rapoarte, nimeni nu și-a dat seamă de ceea-ce produce la noi mișcarea literară. Cercurile literare de dincolo s'au crezut în drept a ignora producțiunea noastră literară și a declara simplu de neasistentă, ear aici la noi s'au făcut, din timp în timp, recenziuni asupra câtorva scrieri apărute, dar un tablou general al producțiunii noastre literare, ori fie numai al ramurilor singuraticale ale acesteia, nu

ni-s'a dat nicăiri, și astfel cifrele primului nostru raport literar pentru cei mai mulți dintre noi au fost o adevărată surprindere.

Dar producțiunea unui singur an, prezentată de sine, nici-decum nu poate fi suficientă pentru a ne orienta asupra intensității sau lacunelor lucrării noastre literare. Intervalul de un an este cu mult prea scurt, și producțiunea în decursul lui cu mult prea supusă întâmplărilor incidentale, decât să ne poată servi ca basă solidă pentru a ne pute forma o părere întemeiată asupra chestiunii ce ne interesează. Astăzi însă, când avem înaintea noastră datele referitoare la cinci ani consecutivi, și când le putem supune unui studiu comparativ, dispunem de o basă destul de largă și solidă pentru aprecierea justă a producțiunii noastre literare.

Și din această cauză credem, că repertoriile bibliografice și tablourile statistice ce le prezentăm, vor pute servi secțiunilor științifice-literare ca material prețios și ca bun călăuz pentru începutul activității lor. (Va urma).

Din public. *)

Mulțumită publică.

În 12 Iulie a. c. s'a ținut în Bețlean (comitatul Solnoc-Dobăcea) îndatinatul bal filantropic. Din cauza timpului nefavorit, care a fost cu trei zile înainte și în ziua aceea — căci a curs ploaia în torenți — puțini au putut participa. Însă on. public care a binevoit a spriginii scopul nostru, și se aduce și pe această cale cea mai ferbinte mulțumită din partea comitetului, prin subscrișul. A încurs cu totul suma de 81 fl. 80 cr. v. a., din cari au fost spesele 44 fl. v. a., rămâne deci un fost curat de 37 fl. 80 cr. v. a., care sumă s'a alăturat la fondul bis-scolastic. Au binevoit a-și răscumpăra biletele — și n'au participat — următorii: Dl Dr. Emil F. Negruțiu, medic, Blaj 3 fl.; Bărany Bálint, comerciant, loco 1 fl. 60 cr.; Iuliu Moldovan, notar, Lăpuș 2 fl. 60 cr.; Dr. Alexandru Chereștes, avocat, Dej 3 fl.; Gajzágó Vilmos, protopretor, loco 1 fl.

Seara la cassă au suprasolvit: Dr. Iuliu Chitul, medic practic, loco 1 fl.; Paul Chita, preot, Romuli 40 cr.; Ioan Pop, teolog, Teurea 30 cr.; Simeon Moldovan, inv. pens., loco 1 fl.; Gavril Marțian, preot, Ganciu 40 cr.; Dr. Bodea, Giurgești 10 cr.; Széllach József, din loc 10 cr.; Ioan Murășan, posesor, Tetiu 60 cr.; Ioan Moldovan, protopop, Achilău 1 fl. 40 cr.; M. O. D. Gregoriu Pușcariu, protopop, loco 1 fl.; Ioan Botean, preot, Nușfalău 10 cr.; Ioan Vescan, notar, Tiortiu 2 fl. 60 cr.; Alexiu Morar, cassar, loco 40 cr.; Dumitru Man, notar, Zagra 40 cr.; Ilie Mircea, păpuțar, Blaj 1 fl. 10 cr.; Pavel Salvan, preot, Ciaba 40 cr.; Nicolae Ișan, păpuțar, loco 10 cr.

În numele comitetului:

Ioan Diagan,
inv.-notar.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Meseriași și neguțetorii nostri.

— Din Foaița Poporului. —

Rinduri-rinduri vin înștiințările dela iubiții nostri neguțetorii și meseriași, pe cari Foaița Poporului cu drag le primește și le publică.

Rugând pe toți, ca să se înștiințeze și să-și spună părerile și nevoile, atragem luarea aminte a tuturor asupra agenției comerciale sau cancelariei de mijlocire. Comercianții, meseriași și plugarii vor avea bune foloase dacă vor înștiința cancelariei, care are deja legături cu fabricii și cu case mari de comerț, ce au de vândut și de ce mărfuri au lipsă.

Azi dăm următoarele înștiințări:

Meseriași.

În Berehiș.

Sunt cojocar în comuna Berehiș (cercul Ierii-de-jos, comit. Turda-Arieș), am învățat meseria în Turda. Primesc tot felul de lucru, de cojocărie, precum și tot felul de piei în schimb cu lucru gata; lucru cu cele mai lesne prețuri. Mă recomand poporului din părțile aceste.

Mihailă Borza, cojocar.

În Reghin.

Sunt lăcătâr (lăcătus) în Reghinul-săseș (ung. Szász-Régen). În ateliberul meu de lăcătărie se pot căpăta zaruri

de ușă bune, dela 80 cr. până la 3 fl., reparare de cumpene și cumpene noue; pregătesc garduri (grilajuri) de fer pentru morminte etc., mai departe pluguri schimbătoare, sobe (cuptoare), țevi etc.

Petru Maier, lăcătâr în Reghin, (ulița Sobel nr. 131).

În Toplița-română.

În Toplița-română (comit. Murăș-Turda) sunt următorii meseriași români:

Ioan Mazăre, măcelar și boltaș, (vezi la: Neguțetorii).

Nicolae Moldovan, franzelar și băcan.

Valeriu Trifu, cojocar.
Petru Maier, cojocar.

Gavril Lăpușan, birtaș.

Sodali sunt: Teodor Cristea și Alexandru Bucur, croitori, Teodor Teslovan și Filimon Voda, cojocari.

Toți aceștia, — cum ni-se scrie, — sunt spriginii mult din partea străinilor, decât din partea poporului român, ceea-ce e rușine!

Copții din Toplița — scrie corespondentul — s'ar mai aplica la meserii, dar n'au mijloace.

În Zorlențul-mare.

În Zorlenț se află un coloritor (vâpsitor, feșitor) chemic, cu numele Ioan Orășanu. El vâpșește foarte frumos și cu preț ieftin torturi, bumbacuri, moche gata, cari le întrebunțează femeile noastre pentru cătrînți, brăcrii, brâne etc., apoi colorează atlas și mătăș etc. La acest măiestru lucră satele dimprejurul Zorlențului. Nevasta dînsului lucră covoare (coperitoare) de pat ș. a.

Alți măiestrii mai sunt în Zorlențul-mare:

Cojocari: George Velcelean, Antoniu Vița.

Fauri: Antoniu Mezin, Alexandru Trăilă, Vorugchi Vențil.

În Ciucmandru.

De un an mă află în comuna mea natală Ciucmandru, și lucrez ca măiestru croitor în casa nr. 201, unde în totodată și boltaș, în care se află tot ce e de lipsă pentru locuitorii dela sate. Posta ultimă e Nagy-Kend. Comuna e săsească: 4 părți Sași și o parte Români. Sântem 16 măiestri români, dintre cari 3 țimari, 4 cismari, 2 croitori, 1 faur, 1 țimar și 5 zidari. Sași încă sânt tot cam atâția. Bolte se află 5, dintre cari 2 la Români.

Traian Ciotlos, croitor.

(Nota red. Ne rugăm și de numele și meseria celorlalți măiestri și boltași de acolo).

În Seliște.

Nicolae Moisin, măiestru măsur, cu atelier bine aranjat în casele proprii, strada-Mare nr. 506. Pregătește cu prețuri potrivite tot felul de mobile și lucrări de măsur pentru zidiri.

În Odvoș.

În Odvoș se află un harnic măiestru coșor (de corfe, coșarci), cu numele Ștefan Spătan, făcând corfe de tot felul, frumoase și trainice și cu preț moderat. La el se află întodeauna corfe gata.

Neguțetorii.

În Crișiu.

Subscrișul am deschis o boltă, care acuma a intrat în al doilea an. În boltă se află toate celea trebuincioase pentru poporul nostru afară de trafic și licență. Marfa o procur dela firma I. B. Miselbacher din Sighișoara. Bolta se află în ulița Românilor din sus, aproape de biserică și școala română, nr. 70. Adresa este Crișiu (Keresd) p. u. Dános. În comuna noastră se mai află 2 bolte străine, una a unui Jidan și cealaltă a unui Italian.

Vasile Barbu,
comerciant și econom

În Trâniș.

Sunt comerciant în mic, în comuna Trâniș, ungurește Kis-Goroszló, u. p. Jibou; (comit. Sălagiu); am în boltă mea mărfuri și articli pentru oamenii dela sate, cu prețuri ieftine.

Veronica Caba.

În Sebeșul-săseș.

Sunt comerciant de coloniale (specierie); am propria mea prăvălie cu toate articolele; am bumbăcărie în mare și în mic și servesc acurat și solid.

Petru I. Ursu,
comerciant în Sebeșul-săseș.

În Ozora-Uzdin.

Sunt comerciant în Torontal-Ozora (Uzdin). Am afară de ferărie și opinci, tot felul de marfă ce trebuie la o co-

mună curat românească (7000 suflete). Specierie, galanterie, manufacturi, tot felul de bumbac de țesut etc. Afară de mine mai sânt vre-o 7 comercianți români, apoi sânt străini, mai mulți de ai lui Moise, ear' ceialalti Sërbi și Nemți. Meseriași români sânt foarte puțini, niște fauri și rotari, ceialalti toți străini; avem noroc că cel puțin farmacistul e Român bun. Constantin Onciu, comertant.

În Toplița-română.

Eu Ioan Mazăre m'am așezat în Toplița-română de 12 ani. Am măcelărie în fruntea pieții, ear' pe lângă măcelărie mai fac negoț cu diferite mărfuri, și anume: pește de tot felul, slănină, piei, lână, portocale, lămâi, smochine, roșcove, masline ș. a.

Negoțul imi merge foarte bine, fiindcă sânt în legătură cu mai multe comune dimprejur.

Spriginii sânt numai de 5-6 domni din inteligența română, încolo poporul român nu cumpără de loc dela mine. Sânt tare spriginii de Unguri și de Evrei; acești din urmă cel mai mult mă spriginesc din articli de negoț ce am eu și ei u cumpără dela alții, tot asemenea și Evreii din comunele vecine.

Este lucru foarte dureros, că într'o comună așa mare cu majoritate Români, se nu fim spriginii de popor. Cu toate-că eu am făcut multe lucruri frumoase pentru afaceri românești, anume:

Am dăruit niște serafimi la biserică gr.-or. în preț de 70 coroane; am colectat bani dela oameni de s'a făcut pomii de Crăciun pentru școlarii săraci, din care au fost împărțiiși cu haine; am făcut mai multe petreceri populare din care foarte frumos venit a fost, pe care l'am depus în fondul bisericei; am stăruit de am așezat de aici vre-o 8 copii la diferite meserii etc. Prăvălii străine sânt aici 10.

Ioan Mazăre.

În Bazoș.

Din Bazoș ni-se scrie: În comuna noastră Bazoș (posta Temes-Rékás) avem un neguțtor român cu numele Ioan Savu. Dînsul este un Român bun, spriginitor mare al bisericei și școlii de aici. La stăruința unor frunțași de aici și-a deschis prăvălie și o cărcimă E vrednic de spriginul publicului român, cu atât mai virtos, cu cât în prăvălia lui, bogată în de-ale articilor buni, primește ori-care cri-și-ce marfă, pe lângă un preț foarte ieftin.

A. B., inv.

În Goroslău.

Sunt comerciant și măiestru pantofar în comuna Coroslău (Szamos-Nagy-Goroszló), posta Jibou (com. Sălagiu). În boltă am articli pentru trebuințele sătenilor, ear' în lucrătorea mea pregătesc tot felul de lucruri de păpuțarie.

Corneliu Caba.

În Zorlențul-mare.

Dănilă Dabici, comerciant în Zorlențul-mare, are în prăvălia sa toate cele de lipsă pentru casă și drept de trafic și birt.

Trebuințe de-ale meseriașilor și comercianților nostri.

În lucrătorea mea se primește un învțăcel (șegâr) în vîrstă dela 13 ani în sus, care se știe cești, scrie și socoti; cei-ce doresc să-mi scrie,

Ioan Orășanu,

econom și coloritor (vâpsitor) în Zorlențul-mare (Nagy-Zorlenz, posta în loc).

Sosiți în Sibiu.

La 21 August n. 1900.

Hotel Impăratul Romanilor: Maetz, inginer din Sighișoara; Dr. Höpfer, medic din Hamburg; Dr. Nortz cu soția, jude de trib. din Kempen; Henhe cu soția, oficial din Alba-Iulia; Novacovici, stud. univ. din Gerboveț; Nicolescu, privatier din Lugoj; Deutsch din Alba-Iulia, Schneller din Budapesta, Tischhof, Kopăth, din Viena, Schul, Fleissig, din Făgăras, comercianți.

Hotel Neurhörer: Gardescu cu familia, proprietar, d-na Bodulescu cu familia, soție de căpitan, Roman cu soția, privatier din Craiova; Timuncan deputat, Ormlu, comerciant, din Timnic; Penykovics, oficial din București; d-na Takay, soție de inginer din Arad; Miha, aspirant de oficer din Oradea-mare.

Hotel Meltzer: Dobrocea, Dr. Miculescu, Corbeanu, din Curtea-de-Argeș, profesori; Stănescu din Curtea-de-Argeș, Kloșca din București, privatieri; Guimam din Poiana-Mărului, Cioranu din Drăgășani, comercianți; Cristiu, învățtor, Herția, student, din Seliște; Hanzu, locotenent din Viena.

Hotel Habermann: Gross, econom din Șercăuța; Alja cu capela din Brăteiu.

Pentru redacți și oditură responsabil: Andreiu Baiteș, Proprietar: Pentru Tipografia, societate pe acțiuni: Isaiț Marshall.

Apel. Presidiul despărțământului Făgăraș al Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din arhidieceasa gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș apelează la marinositatea on. publică română și la toți binevoitorii cauzei culturale, ca să binevoiască a spriginii prin donațiuni în cărți, foi, reviste ș. a. biblioteca susnumitului despărțământ. P. T. donatori sânt rugați a trimite eventualele donațiuni la adresa dlui Andreiu Stoica, învățtor gr.-cat. în Făgăraș, ca bibliotecar al despărțământului; cari donațiuni se vor cuita cu mulțumită pe cale ziaristică. Sinca-veche, la 15 August 1900. Ioan Popu, președintele despărțământului.

Concurs școlare. În arhidieceasa gr.-or. sânt de ocupat posturile învățătoresci din: Sătulung (al treilea post) în presbiteratul Brașovului, Blăstăleul-de-jos, Blăstăleul-de-sus, Borgo-Bistrița, Buduș, Galați, Cușma în presbiteratul Bistriței, Bucium-Cerb, Bucium-Isbita, Bucium-sat, Buninginea, Cărpiniș cu Vêrtop, Ciuruleasa, Roșia cu Corna, Pêtrângeni cu Valsea-Bulzului, Trêmpoale în presbiteratul Abrudului.

„Idil la țară”. Dintr'un orașel aproape de frontiere ni-se scriu următoarele: Când se desvoaltă pasiunile și gustul în mod pățimas pentru vre-o artă, ai să fii pe grije. Fotograful, nu știi unde și cum, își eternizează mutra; biciclistul, nu știi în care colț de stradă te îmburdă; călărețul nu știi unde-ți dă una cu copitele calului; și așa mai departe. De toate acestea par-că mai este scăpare dacă îți urmărești calea cu atențiune. Dar' când dai pe stradă de artiști, care cu producțiunile lor teatrale și declamatorice își taie drumul și te sillesc să-i ascuți, — atunci numai răbdarea e umbrul bun te poate mântui. O astfel de producțiune teatrală declamatorie s'a petrecut zilele trecute în strada Ilona din C... și avea favorul de a fi piesă originală, nu vre-o traducere slabă. Și dacă era un polișt la îndemână, negreșit că trebuia să întrevină; că doar' chemarea autorității publice este să vegheze, cum se întrebunțează licențele pentru producțiunile publice, și să se nu se infrunte morala publică prin ele. Producțiunea a decurs astfel: Două dame — pe semne mama și fiica — intrară într'o casă în care sigur că n'au căutat pe stăpâna casei; și nici aceasta n'a avut cauză a le invita să aștepte aci pe stăpânul casei. Destul, că eșiră earăși și-l așteptară în gura străzii, privind cu dor în calea lui. Cândva eată-1'nd vine, sumeș, după cum e obiceiul seu: Fiecare mișcare a sa arată pe gentelmanul. Întimpinarea declamatorică din partea damelor nu fu însă de loc după placul seu, căci nici într'un »Dieffonar» nu află așa drăguțe de cuvinte alese, ca acelea ce curgeau ca ploaia pe capul lui și pentru aceea puteai să cunoști și să crezi că-i sânt neplăcute și el și căută grabnic — să se facă scăpat în casa sa. Însă declamațiunile damelor curgeau în urma lui — când pe nemțește, când pe românește — după cum se potrivira — și erau foarte suspecte, pentru-că te făceau a înțelege, că aci e vorba de o dragoste și de o »odraslă». Ca la toate producțiunile se adunase și public, care critica reprezentațiunea, fiecare în felul seu. »Ist dort ein »Fiedler»? întrebă o Nemțoaică, bagseamă dornică de joc. »Na», răspuse o Ovreică: »a Fiedler g'rad nit; aber doch a »Fiedler« ohne Geigen«. Și partea morală? Ridicul! Cine mai întrebă astăzi de morală când e vorba de »primarul nostru».

Mulțumită. Neputând mulțumi separat tuturor acelor, cari prin condolențe au cercat a ne micșora durerea din cauza pierderii mari ce ne-a ajuns, decedând scumpa-mi soție, — îi rog să primească pe calea aceasta sincerele mele mulțumite, și în numele familiei mele. Dretea, la 18 August 1900. Iacob Căpușan, notar.

Jaf șiucidere în drumul mare. Între Ujlak și Timișoara sêptemăna trecută doi accelari, anume Anton Schmidbauer și Iosif Dorner, observând că țărânel Ioan Murășan din Ujlak a luat bani frumoși pe bucatele scoase la țirg, l-au așinut calea în drumul dintre Timișoara și Ujlak, și vèzându-l că doarme în trăsura, l-au ucis și jefuit, apoi l-au îndreptat trăsura spre casă, unde seara târzîu a sosit cu cadavrul victimei lor.

POSTA REDACȚIUNII.

Dlul I. B. în Merceurea. N'avem să dăm seamă nimănui, că de ce se publică, sau de ce nu se publică ceva în foaia noastră. Ca să fii însă dumeriți, vă comunicăm, că lucruri de interes local, cum e și »afacerea d-voastre, a cărei importanță nu trece peste hotarele comunei d-voastre, nu e pentru publicitate. Spălați-vă rufele acasă, în familie, nu în fața lumii. Acum, după-ce sântem pe deplin informați, nici în partea taxabilă nu vă publicăm provocarea. Dacă aveți ceva cu respectivul, cereți-i socoteala cu graiu viu; ceea-ce se face mult mai ușor, mult mai grabnic și nu oostă nimica.

Dlul I. P. în Fen.-săs. Adresează-te lui M. că ți-o trimite spre cetire. Noi nu o avem și nici n'am vèzut-o.

N. O. în B. m. Îți trimitem 3 nri. Mai departe fără primirea prețului de abonament nu putem.

Academia comercială din Graz

instituit de învățământ public, sub jurisdicțiunea directă a In-
minister de instrucțiune, subvenționat dela stat, în rang cu școa-
lele medii superioare, ai cărui absolvenți se bucură de dreptul
voluntariatului de un an.

La 17 Septembrie a. c. se începe al 38-lea an școlar. Se primesc absolvenți ai
școalelor medii inferioare și școalelor civile. Cei cari în 1900 intră în primul curs, pot
absolva institutul în trei ani. Pentru aspiranți de primă, mai slab clasificați, se între-
ține separat o clasă de pregătire. Fiindcă toate academiile comerciale vor fi treptat
completate la patru ani de cursuri, clasa de pregătire în 1900—1901 e instituită în
scopul, ca ea să corăduască futoarei prime clase și să facă posibilă intrarea imediată a
elevului în cursul al doilea al școlii de patru clase.

Cu institutul e încopiat un curs de abiturienți, de un an (se începe la 1 Octombrie)
pentru absolvenți ai școalelor medii superioare, cari voesc să se dedice carierei com-
erciale ori industriale, sau ca studenți superiori (juriști) voesc să-și lărgească cunoștințele
amăsurat spiritului timpului.

Se vor ține și cursuri libere de durată jumătate an pentru bărbați și separat pen-
tru femei.

Prospecte trimite și informațiuni mai deaproape, chiar și cu privire la încuarterarea
elevilor, dă biroul direcțional în Graz, Kaiserfeld 25.

I. Berger, director.

[259] 5-8

Ocaziune rară!

240 obiecte pe preț de 3 marce.

1 orologiu elegant cu garanță de 3 ani împreună cu un lanț frumos, 1 uimitor
de frumoasă țigară cu chichilbar, 1 elegant ac de cravată cu siml-brilant, 1 foarte
elegant inel cu peatră imitație pentru bărbați ori dame, 1 elegantă garnitură constă-
tătoare din butoni de manchetă, guler și plastron, 1 elegantă garnitură de recuise de
scris, de buzunar, constatătoare din 3 obiecte, 1 păreche de ciorapi fini, 1 foarte
elegantă broșă parisiană pentru dame, fasonul cel mai nou, 1 elegantă oglindă de
toaletă, cu etui și piepten fin, 20 obiecte pentru corespondență și alte 200 obiecte
diverse folositoare și indispensabile pentru casă.

Ori-ce escrocherie este esclusă, fiindcă ceea-ce nu convine primesc înapoi imediat.

La cumpărări de 2 pachete dau gratis un frumos penițil cu 2 lamele!

Se pot comanda per rambursă, ori pe lângă trimiterea înainte a prețului prin bazarul

Ernst Buchbinder,

Cracovia, Postfach F.

[289] 1-3

Ilustrații românești!

Cărți postale

ilustrații românești

„.....toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să-mi socot —
Cu mintea mea,,

peste 20 variante,

care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată
la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 10.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile
comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogă-
țită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a
îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate
de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile
și îndrumările ce 'i-se dau cu privire la: pasapoarte, țiguri de vite,
boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate
cumpăra dela

Reuniunea română de agircultură
din comitatul Sibiului.

Anunț.

Un orologier (ciasornicar) român
cu calificațiune specială de monteur pentru
orologiu de turn, capătă cuartir gratuit într-o
casă cu curte și grădină a bisericii catedrale
metropolitane gr.-cat. din Blaj, numai pe lângă
condițiunea de a trage, curăți și îngrijii oro-
logiul din turnul acelei biserici. Casa este
într-o stradă principală. Sânt preferiți reflec-
tanți de religieuna gr.-cat. Cererile provăzute
cu atestat de botez și de conduită sânt de a
a se așterne la Consistorul archiepiscopesc
din Blaj până la 15 Septembrie 1900.

Din sedința consistorului archie-
piscopesc gr.-cat. din Blaj, ținută în
11 August 1900. [291] 3-8

Victor Mihályi,
Metropolitul de Alba-Iulia.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor
Andrei bar. de Șaguna
și
Alexandru Sterca Șulțiu.

Portrete frumoase.

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat,
pe hârtie fină de carton; sânt foarte potrivite
tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cartea Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei
cărți folositoare a umplut un gol adăsc simțit
fa literatura stuparilor. Broșura este scrisă
pe un frunțag învățător, stupar priceput. Ea
trăcează pe scurt tot de ce are trebuință un
stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii
pentru școalele noastre de tot soiul.

Se vede la

Librăria W. Krafft.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară
a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni,
patria lui Horia și Iancu, să citească scrierile
lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei
și Valea-Murășului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sânt făcute în fel de călă-
torie, cu datele și porturile Românilor și cu
multe legende despre dealuri, cetăți, isvoare ș. a.

Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto),
în România 3 lei.

Toate niarele noastre au apreciat în cuvinte elo-
gioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Tran-
silvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o des-
cripție a acestor regiuni atât de interesante din mai
multe puncte de vedere. Di Silvestru Moldovan a răs-
puns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce
intră adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor
va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită“.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Studii Literare

de
Teodor Raica,
profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii
dascăli și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Seson de primăvară și de vară 1900.

Stofe veritabile de Brünn.

Un cupon în lungime de fl. 2.75, 3.70, 4 80 din bună
3.10 m., dând un com- }
plet rînd de haine bărbă- }
tești (roc, pantaloni, vestă) }
costă numai }
„ 6.— și 6.90 din mai bună }
„ 7.74, din fină }
„ 8.65 din mai fină }
„ 10.— din cea mai fină }
Iată de oate

Un cupon pentru un rînd de haine negre de salon fl. 10.—, cum și stofe de par-
desiu, postav de turiști, cele mai fine sorte de camgarn etc. etc. trimite pe prețurile
de fabrică depositul de fabricate foarte bine cunoscut ca real și solid

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. — Furnisarea conform mustrelor garantată.

Avantajile clientelei private la comandarea stofei direct dela firma de mai sus la
locul fabricii, sânt foarte însemnate.

[169, 39-40

Din editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu. Biblioteca populară a „Tribunei“.

- Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
- Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
- Pipărus Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 6 bani.
- Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
- Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
- Colăcăritul. Obiceiurile teranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
- Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
- Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
- Sfantul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
- Îndrăcîntul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
- Răstărea de mamă. Legendă populară din giurul Născudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 12 bani.
- Bunica de Bojona Nămcovă, tradusă din limba
bosmă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-
plar cu 80 bani.
- Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 10 bani.
- Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 16 bani.
- Pe pământul Turenului de George Coșbuc
Un exemplar 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțe-
zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 16 bani.
- Cenușoica. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 16 bani.
- Un peștor îndrăcîntic. Novela de Björnsterne
Björnson. (1866). Un exemplar 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Țeară. Din povelele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
16 bani.
- Scăpărătorea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 8 bani.
- Fata Craiului din cetini. De George Coșbur
Un exemplar 8 bani.
- Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol
Un exemplar 40 bani.
- Drama mamei. Baladă de George Coșbuc
Un exemplar 20 bani.
- Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson
Un exemplar 12 bani.
- Veeinil. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 40 bani.
- Picăcă în satul lui. Poveste de Ioan Slavici
Un exemplar 20 bani.
- Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar
60 bani.
- Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 10 bani.
- Nuscă-Împărat. Poveste din popor de „Măr-
gineanul“. Un exemplar 24 bani.
- Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste
din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar
24 bani.
- Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc
Un exemplar 10 bani.
- Spice de aur. Calesă de dascălul Ioan F. La-
zar. Un exemplar 20 bani.
- Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte
Un exemplar 16 bani.
- Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța
Un exemplar 16 bani.
- Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P.
Dulfu. Un exemplar 20 bani.
- Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 24 bani.
- Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-
plar 20 bani.
- O partidă în patru. De Antonia Ghislan
soni. Un exemplar 24 bani.
- Possent bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
- Croitorii și cei trei feciori. Poveste de Ioan
Moța. Un exemplar 80 bani.
- Mica Fadetă. De George Sănd. Un exemplar
60 bani.
- Rusalin pœurarul. Poveste de Nicolae Tră-
bișoanu. Un exemplar 44 bani.
- Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru
Ferođi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exem-
plar 40 bani.
- Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradu-
cere din limba rusă de Elena Hodeș. Un exem-
plar 80 bani.
- O untă de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar
16 bani.
- Poesii populare »Căntecă bătrânești«. Din cule-
gerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste
tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînsare în librăria W. Krafft în Sibiu.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de povele și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela
Librăria
W. Krafft.

A apărut!

„Foaia Poporului“,
este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.
„Foaia Poporului“
ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins
bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu
ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie
„Foaia Poporului“
va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adeptul sau prin mandate postale la
„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.